

Fuxida agónica a Macedonia

Máis dun millar de refuxiados e migrantes intentan cruzar de Grecia a Macedonia

RAFA PANADERO | Enviado especial a Idomeni – 15/03/2016

Seguía chovendo, sen parar, como os últimos días desde hai unha semana. Os refuxiados parecían desesperados ao ver como as súas tendas de campaña estaban xa inundadas; os nenos tremían de frío coa roupa empapada; a lama chegáballes aos nocellos espidos mentres agardaban na fileira para coller un anaco de pan. Pero a media mañá parou de chover. Algúns recolleron as súas cousas e botaron a andar. O obxectivo, atopar un lugar na fronteira grega no que, segundo o ruxerruxe que circulaba, non había arames.

Ao principio non parecían moitos, pero pouco a pouco o grupo foi medrando: anciáns en cadeiras de rodas, algún

mutilado da guerra que ao parar a descansar tiraba a prótese, familias enteiras con bebés no colo... “Parece que só hai dereitos para os europeos. Imos chegar a Alemaña, non importa como estea a fronteira”, conta decidido e sen deixar de camiñar, Ahmed, recordando que antes en Alepo (Siria) a súa vida era completamente normal e ata tiña tres casas. Agora acompañano 16 membros da súa familia, entre eles dous bebés de 3 e 6 meses.

A metade de camiño, unha decena de axentes antidisturbios gregos trata de frear a caravana. Mais para entón enfronte xa había máis de mil persoas. En Chamilo, última vila grega antes da fronteira, algúns anciáns saen das súas casas para lles dar roupa de abrigo, zapatillas de deporte, botellas de auga, e mesmo garrafas enteiras. Pouco despois, espéraos o río Suva, no que onte morreron afogados tres exiliados. Hoxe crúzano centos, facendo unha verdadeira cadea humana.

Un pouco máis adiante está, agora si, Macedonia. Co seu exército. Os xornalistas que cruzan xunto cos refuxiados teñen que pagar unha multa de 250€, acusados de entrar de forma ilegal no país. Despois serán devoltos á fronteira, o que semella que ocorrerá tamén con esta multitude que foxe. Probablemente volten á lameira invivible na que se converteu o campo de Idomeni. Mais, seguramente volvan intentalo.